

Ozmotik İz, 2024, Kağıt Üzerine Mürrekkep, 21 x 27 cm
Osmotic Trace, 2024, Ink on Paper, 21 x 27 cm

Tereddüüt Ettiğin Yer

Between Rock and a Hard Place

Ekin Kano

14.12.24 - 11.01.25

Ezgi Hamzaçebi

Öteki, etimi oluşturur, kendi etimi benimle harmanlar: işte bu, tam burada, bedenime musallat olan bir şey; aynı zamanda bu hayvan da, ancak öteki, her şeyleden çok, benim bedenime girer, öylesine karışmış, öylesine iç içe geçmiş ve nüfuz etmiş bir şekilde ki, o büyük kalabalığın tam ortasında, beni silip süpüren kalabalıkta, buhar gibi kaybolurum.
(Serres [1999] 2011, 57).

Ekin Kano'nun üçüncü kişisel sergisi Tereddüt Ettiğin Yer, 14 Aralık 2024 tarihinde Art On İstanbul'da açılıyor ve 11 Ocak 2025 tarihine kadar ziyarete açık olacak.

Sergi, sanatının İstanbul ve Paris'te üretiltiği resim, baskı ve seramik heykelleri içeriyor. Kano, çalışmalarıyla izleyiciyi teknik bölgelere davet edip insan ve insan olmayan arasındaki belirsiz sınırlarda dolaştmaya devam ediyor. Gözeneklikli ve geçirgenlik temalarını ele alan sergi, manzara, beden ve farklı varoluşsal haller arasındaki geçirgen sınırları irdelediği bir araştırmmanın ürünü. Kano, eserlerinde zeminle kurulan fiziksel ilişkiden ilham alarak, geçirgenliğin hem fiziksel hem de metaforik boyutlarını inceleyior.

Çağımızın onde gelen filozoflarından Michel Serres ile anılan gözenekli oluş (porous becoming) disiplinlere, düşünelere ve mekân-zamanlara sınırlar dayatmayı reddederek, keyfi kategoriler üzerinden konuşmayı durdurmaksızın, kanallar boyunca geçişlere olanak tanımak anlamına gelir. Bu tür bir geçirgenlik, verimsiz bir kaosa düşmek yerine yeni bağlantıları kurar ve düşünsel figürler aracılığıyla yeni yollar bulmak için özgürlük sağlar. Geçirgen sınırlar, hareketi, akıntıları ve biyolojik ile toplumsal arasındaki etkileşimleri mümkün kılar.

Serres, "icinde bulunduğu her ne faaliyet olursa olsun, beden sezgi, hafiza, bilgi, çalışma ve en önemlisi icat için bir araç olarak kahr" der. ([1999] 2011, 54)² Ona göre beden, bilmenin, hissetmenin ve yapmanın temeli olarak var olsa da, tam ve nüfuz edilemez bir yapı değildir; aksine, geçirgendif. Dünuya hareket ederiz, onu yeniden inşa ederiz, büyütürüz. Serres, hayat ve ölüm arasındaki karmaşık ilişkiye, enerjinin ve bilginin aktığı akıntılarla, insan dünyalarını üreten bu dinamikle bütünlendir.

Ekin Kano da Serres'in adımlarını takip edercesine, "dünyada ve arkada dünyalarda, cesur soyutlamalar içinde, manzaralarda, kültürlerde ve dillerde dolaşır" ([1991] 1997, 52). Yaşam ve ölüm arasındaki eşikte durur. Bedenini ve bakışını hayatın gözeneklerine daldırır. Teknigi, her geçen gün şeyleri öğrenmenin serüvenine açık bir vaziyette, arada ve tereddütde dönüsür. Çalışmalarında bireynin "kendi" deneyimi ile süregelen evren arasında bir temas alanı yaratır; diğer bilgi biçimlerine, duygulara, dokulara ve yaşamın atmosferlerine dokunur. Bu seride yer alan mügâl beden formları, bir taraftan hissedilen varlıklar olarak, diğer taraftan ise mekânlar ve kırışıklıklar, yakınlıklar, nüfuz etmeye ve karşınların sevgisile titresir. Bu titremiş aynı zamanda, muhtelif bedenlerin nefes alıp verme hallerine de işaret eder ve solunumun "dünyanın akışını yönlendiren düzenleyici bir dönüsüm ilkesi" olarak yorumlanmasını mümkün kılar.

"Asla ayrıldığım yeri unutma, fakat geride bırak ve evrenselle birleş. Toprağımı Dünya ile birleştiren bağı, akraba ve yabancı arasındaki benzerliği yaratın bağı sev."
*(Serres, [1990] 1995, 50)*³

Ekin Kano (d. 1990), İstanbul ve Berlin arasında çalışmalarını sürdürür bir görsel sanatçıdır. Sabancı Üniversitesi'nde Görsel Sanatlar alanında yüksek lisans yaptı ve Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamladı. Lisans eğitimi sırasında Lahey Kraliyet Sanat Akademisi'nin Güzel Sanatlar bölümünde de öğrenim gördü. Kano, insan ve insan olmayan bedenler arasındaki bulanık sınırları araştırıyor; akışkanlık ve maddeselik kavramlarını soruyor. İlk kişisel sergisi 'İçim Şişiyor, Varoluş Üzerine Çeşitlemeler' 2019 yılında 16. İstanbul Bienali paralel etkinlikleri kapsamında Saint Joseph Caporal Ev'nde açıldı. İkinci kişisel sergisi Puslu Ev ise 2020 yılında Öktem Aykut Galeri'de izleyiciyle buluştu. 2022 yılında eş yazarı olduğu kitabı Otomy, Volumes Zürich kitap ödülüne kazandı. Kano, Hara İstanbul'un sanat kurulunda yer alıyor ve Art On İstanbul tarafından temsil ediliyor.

Ekin Kano (b. 1990) is a visual artist based between Istanbul and Berlin. She holds an M.A. in Visual Arts from Sabancı University and a B.A. from Yıldız Technical University's Faculty of Art and Design. During her undergraduate studies, she also attended the Royal Academy of Art, The Hague, in the Fine Arts department. Kano's practice explores blurred boundaries between human and non-human bodies, questioning fluidity and materiality. Her first solo exhibition, My Ribs Heave, Variations on Being, was shown in Istanbul in 2019 as a 16th Istanbul Biennial parallel event. Her second solo show, Damp Earth, followed in 2020 at Öktem Aykut Gallery. In 2022, she co-authored Otomy, awarded the Volumes Zurich Book Award. She is a member of the artistic board of Hara Istanbul. She is represented by Art On Istanbul.

Burçak Yakıcı

Gözeneklerden sızan duyarlılık halleri

Doganın dönüsün biçimleri ve insanların bu süreç içinde sıkışıp kaldığı yer, insan bedeni ve çevresinin nasıl imgesellettiği Tereddüt Ettiğin Yer sergisinde kavramsal olarak yeniden yorumlanıyor. Ekin Kano, eserlerinde doğayı statik olarak değil, akışkan, dönüsün ve devamlı evrilen bir süreç olarak ele alıyor; bu yaklaşımıyla malzeme ve mekan arasında canlı, çok katmanlı bir diyalog kuruyor.

Sergide yer alan eserler ekoloji, bilim, doğa ve sanatsal müdaħale arasındaki sınırları bulanıklaştıran bir zemin oluşturuyor. Bu bulanık zeminde insan bedeni ve çevresi ile kurduğu bağda dilin dönüsümüne ve burada aslında bir duyarlılık arayışı içinde olduğuna da işaret ediyor. Fransız sanat tarihçisi Estelle Zhong Mengual'ın canlı olana ilişkisini bir krizden ibaret olduğu ve ekolojik krizin aynı zamanda bir duyarlılık krizi olduğu yönündeki söyleyiye örtüşüyor adeta. Bu söyleminizine sergide yer alan eserlerde rastlıyor gibiyiz. Resimleri, insan bedenini doğaya ve canlı olana bağlayan duyguların, algıların ve kavramların daraldığı bir kriz bağlamında, birey üzerinde derin bir etki bırakıyor. Kano'nun eserleri, bu daralmamın çeşitli perspektiflerden sorgulandığı, insan ve çevresi üzerinde, duyarlılık ve anlam arayışıyla şekillenen bir içel yolculuğu da daret ediyor.

Kompozisyonları, yaşam ve ölüm, görünür olan ile gizlenen arasındaki gerilimlerinin şekillenebilirken, bu gerilim kimi zaman resmin sessizliğinden diriliп tuvali yırtacakmış gibi hissettiгen tedirgin edici bir insan elinin varlığıyla somutlaşabiliyor. Metaforların yoğun şekilde hissedilebileceği bu kurgularla, insanın doğayı buyruk alması arzuyla kabus gibi üzerimize çökен sureller arasında bir mücadele ortaya çıkyor. Bu mücadele alanı, dingin ve gerilimli ışılıp ile, somut olarak biçimlenerek canlı bir tuvalde dönüştürüyor. Yaşama dair anlam arayışının içinde doğanın belirsizliği karısında bir 'kabul halı'nın egemen olduğu bir his hâkim.

Kano, Paris'teki atölyesine giderken yol boyunca karşılaştığı bitkilerle konuşurken hissettiгi heyecanı, yağlıboya ile tuval arasında kurduğu ilişkiye yansıtıyor. Üçüncü solo sergisinde Kano, keşifleri sırasında bu duyarlılığın bir kaydı da sunuyor. Yolculuk, kimi zaman kasvetli ve kırılgan, kimi zaman telaşlı; ancak değişmeyen tek şey, eserlerinde kendini hissettiгen kararlılık. Rezidansı süresince düşsel bir 'habitat' haline gelen Paris'teki atölyesinde, Kano, burada ürettiği deneyel baskalarında da bu özgün dili sürdürür.

Kano'nun resimlerinde imgeler, izleyiciyi tanıtmak ancak tanımlaması güç bir atmosferin içine çekiyor. İç içe geçmiş katmanlarıyla tanımsız formların arasında, izleyiciyi, keskin falezler veya dik uçurumların tedirginliği ile yumuşak dokulu dingin bir alan içiyle birlikte bırakıyor. Zaman kavramının tanımlı sınırlarının ötesine geçen bu formlar, hayal güçü ve gözlemeden süzülen bir sentezle, izleyiciyi tanımlanamayan ancak göz aşinalığı yaratın bir gerçeklik algısına daret ediyor. Resimler, içinde olduğumuz bir an yaratıyor; burası ne tamamen yerli ne de yabancı olduğumuz bir alan... Form ve kavramın cismleşmesiyle izleyiciyi sorgulamamın ortasına bırakın bir manzara gibi.

Paris'teki atölyesinde, yolda olma haliyle harmanlanan eserlerini izleyiciyle buluşturan Tereddüt Ettiğin Yer sergisi, aynı zamanda bir yolculuğun kaydı; katmanlı yapılarıyla doğamın direncini ve insan eliyle sürekli biçimlenişini sorguluyor. Mûrekkebin tesadüflerle şekillenen izlerinde olduğu gibi, eserlerin üretim süreci zamana yayarak şekilleniyor. Kano, "gözeneklerden sızan, yerleşen, yolda olan, keşif yapan, tekrar başa dönen ve yeniden başlayan" bir söylemle anlam arayışını duyarlı kılıyor.

Sensibilities seeping through the pores

Between Rock and a Hard Place exhibition conceptually reinterprets the transforming forms of nature and the confined position of humans within this process, exploring how the human body and its environment are visualized. In her works, Ekin Kano approaches nature not as static but as fluid, transformative, and continuously evolving. With this perspective, she establishes a dynamic and multilayered dialogue between material and space.

The works in the exhibition create a platform that blurs the boundaries between ecology, science, nature, and artistic intervention. Within this blurred terrain, the transformation of language in the connection between the human body and its surroundings signifies a search for sensitivity. This aligns with French art historian Estelle Zhong Mengual's assertion that our relationship with living beings is a crisis and that the ecological crisis is simultaneously a sensitivity crisis. This notion seems to resonate in the exhibited works. Kano's paintings profoundly impact the individual by situating the human body within a crisis where emotions, perceptions, and concepts linking it to nature and life narrow. Her works invite viewers on an introspective journey shaped by sensitivity and a quest for meaning, exploring this constriction from diverse perspectives.

Her compositions are shaped by the tensions between life and death and between the visible and the hidden. At times, this tension materializes through the unsettling presence of a human hand, seemingly about to tear through the canvas's silence. In these metaphor-rich constructions, a struggle unfolds between humanity's desire to dominate nature and the looming, nightmarish forms that weigh heavily upon us. This battle takes on tangible form, transforming into a vivid canvas through Kano's serene yet tense style. Amid the search for meaning in life, there is a prevailing sense of acceptance in the face of nature's uncertainty.

Kano reflects the excitement she feels when conversing with the plants she encounters on her way to her Paris studio in her relationship with oil paint and canvas. In her third solo exhibition, Kano presents a record of this sensitivity discovered during her journeys. Her journey is sometimes somber and fragile, sometimes frantic, yet what remains constant is the resoluteness evident in her works. During her residency, Kano's Paris studio became a dreamlike habitat where she sustained this distinctive language in her experimental prints.

In Kano's paintings, images draw viewers into an atmosphere that feels familiar yet difficult to define. With interwoven layers, the undefined forms leave viewers torn between the unease of sharp cliffs or steep precipices and the softness of tranquil textures. These forms, transcending the defined boundaries of time, invite viewers into a perception of reality that is indeterminate yet evokes a sense of visual familiarity. The paintings create a moment in which we exist – a space neither fully native nor entirely foreign. Like a landscape where form and concept materialize, they position viewers in the midst of questioning.

The *Between Rock and a Hard Place* exhibition, where Kano shares her works shaped by her state of being in motion in her Paris studio, also serves as a record of a journey. With its layered structure, it interrogates the resilience of nature and its continuous reshaping by human hands. As with the marks formed by the serendipitous flow of ink, the production process of these works unfolds over time. Kano sensitively articulates her search for meaning through a narrative that "seeps through pores, settles, remains in flux, explores, returns to the beginning, and restarts anew."

[1] Serres, Michel. (1999) 2011. *Variations on the Body*. Minneapolis: Univocal.
[2] Serres, Michel. (1990) 1997. *The Troubadour of Knowledge*. Translated by Sheila Faria Glaser and William Paulson. Ann Arbor: University of Michigan Press.
[3] Jullien, François. 2012. *The Great Image Has No Form, or On the Nonobject through Painting*. Chicago: University of Chicago Press.

[4] Serres, Michel. (1990) 1995. *The Natural Contract*. Ann Arbor: University of Michigan Press.

METİN | TEXT: Ezgi Hamzaçebi, Burçak Yakıcı / TASARIM | DESIGN: CFA / FOTOĞRAFLAR | PHOTOGRAPHS: Kayhan Kaygusuz / BASKI | PRINT: Focus Basım GALERİ EKİBİ | ART GALLERY TEAM: Ece Köksal, İdil Burkutoğlu, Ceyda Tahan, İrem Oğuzalp, Halil Furkan Akköse, Ali Duran, Adem Coşkun, Kevser Özkar

TEŞEKKÜRLER | THANKS: Emin Armağan, Frederik Sinan Bernard, Wan Kyn Chan, Berke Doğanoğlu, Elif Fırat, Fondation Fimino, Ezgi Hamzaçebi, Onur Hamilton Karaoglu, Büşra Kuzu, Maude Maris, İlhan Sayın, Dilek Taç, T-One Fondation, Édouard Wolton, Burçak Yakıcı, Nalan Yırtmaç, Berrin Yırtmaç